

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 12/20
V Luxemburgu 4. februára 2020

Rozsudok vo veci C-447/18
UB/Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Vnútroštátna právna úprava, ktorá obmedzuje priznanie príspevku zavedeného v prospech niektorých vrcholových športovcov iba na občanov daného členského štátu, predstavuje prekážku voľného pohybu pracovníkov

V rozsudku Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (C-447/18) vydanom 18. decembra 2019 Súdny dvor rozhodol, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 o voľnom pohybe pracovníkov¹, ktorý stanovuje, že pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, požíva na území iného členského štátu rovnaké sociálne a daňové výhody ako jeho vlastní pracovníci, bráni právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje nárok na príspevok vyplácaný niektorým vrcholovým športovcom, ktorí reprezentovali tento členský štát alebo jeho právnych predchodcov v rámci medzinárodných športových súťaží, podmienkou, aby bol žiadateľ štátnym príslušníkom uvedeného členského štátu.

V danom prípade bol českému štátnemu príslušníkovi (túto štátnu príslušnosť si zvolil pri rozdelení Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky) s pobytom na území, ktoré je v súčasnosti územím Slovenskej republiky, ktorý získal zlatú a striebornú medailu na majstrovstvách Európy a majstrovstvách sveta v ľadovom hokeji ako člen reprezentačného tímu Československej socialistickej republiky, zamietnutý nárok na príspevok zavedený v prospech niektorých vrcholových športovcov, ktorí reprezentovali Slovensko, a to z dôvodu, že nemá slovenské občianstvo. V deň pristúpenia Slovenskej republiky a Českej republiky k Európskej únii bola okrem toho dotknutá osoba zamestnaná na základnej škole, pričom toto zamestnanie vykonávala aj po pristúpení.

Súdny dvor najskôr konštatoval, že predmetný príspevok je vylúčený z pôsobnosti nariadenia č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia². Podľa Súdneho dvora totiž tento príspevok nespadá pod pojem „dávka v starobe“ v zmysle článku 3 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý vymedzuje oblasti sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 883/2004. Súdny dvor v tejto súvislosti uviedol, že základným účelom príspevku je odmeniť jeho príjemcov za výsledky, ktoré dosiahli v športovej oblasti pri reprezentácii svojej krajiny, čo vysvetľuje jednak jeho financovanie priamo štátom, a to mimo zdrojov financovania vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia a nezávisle na príspevkoch zaplatených jeho príjemcami, a jednak to, že sa vypláca len veľmi úzkemu počtu športovcov. Okrem toho dodal, že vyplácanie tohto príspevku nezávisí od nároku poberateľa na poberanie starobného dôchodku, ale len od podania žiadosti v tomto zmysle zo strany príjemcu.

Súdny dvor ďalej uviedol, že dotknutý pracovník sa bez zmeny miesta svojho pobytu ocitol v situácii migrujúceho pracovníka z dôvodu pristúpenia štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a štátu, na ktorého území má svoje bydlisko, k Únii, a rozhodol, že príspevok, o aký ide vo veci samej, spadá pod pojem „sociálna výhoda“ v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011. V rámci toho konštatoval, že možnosť migrujúceho pracovníka získať z rovnakého titulu ako

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1). Článok 7 ods. 2 tohto nariadenia predstavuje osobitné vyjadrenie pravidla rovnosti zaobchádzania zakotveného v článku 45 ods. 2 ZFEÚ v špecifickej oblasti poskytovania sociálnych výhod.

² Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

pracovníci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi hostiteľského členského štátu, odmenu za výnimočné športové výsledky, ktoré dosiahol pri reprezentácii tohto členského štátu alebo jeho právnych predchodcov, môže prispieť k začleneniu tohto pracovníka do prostredia tohto členského štátu, a teda prispieť k dosiahnutiu cieľa voľného pohybu pracovníkov. Súdny dvor zdôraznil, že dôsledkom príspevku, o ktorý ide vo veci samej, je nielen poskytnutie finančného zabezpečenia jeho príjmom, ktoré má osobitne kompenzovať ich výpadok v plnom zapojení na trhu práce počas rokov venovaných vrcholovej športovej činnosti, ale taktiež, a to predovšetkým, priznať im osobitnú spoločenskú prestíž založenú na športových výsledkoch, ktoré dosiahli v rámci takejto reprezentácie.

Súdny dvor preto konštatoval, že členský štát, ktorý takýto príspevok priznáva pracovníkom, ktorí sú jeho vlastnými štátnymi príslušníkmi, ho nemôže odopierať pracovníkom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, bez toho, aby sa dopustil diskriminácie na základe štátnej príslušnosti.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499